

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 119. Quid facere debeat, qui ante vel post provisionem advertit in se
inabilitatem, vitium vel defectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

dium fundationi non ideo addendo nova onera, hinc putat satis esse eorum cum aliis meminisse in Sacrificio.

§ 35 Etiam hic videri possunt AA. relati n. 330. in fine Q. 119. *Quid facere debeat, qui ante vel post provisionem advertit in se inhabilitatem, vitium vel defectum. R.*

§. I. Qui advertit ante provisionem, per se loquendo, petere non debet illam, priusquam dispensetur: & si fiat inquisitio circa defectus, tenetur manifestare aut recusare beneficium, *Abb. Inn. But. Nav. Sanch. Laym.* Si tamen sine infamia vel gravi alio damno non posset subterfugere, posset administrare cum obligatione statim petendi dispensationem uti dictum est n. 781.; essetque talis provisio naturaliter & quasi fundamentaliter valida, ac sanatur per supervenientem dispensationem, *Inn. Swan. Laym. Lott. Diana* p. 4. t. 4. R. 56. *Leur.* p. 2. q. 753.

§ 36 §. II. Qui nulliter est provisus, per se loquendo tenetur beneficium dimittere, aut manifestata nullitate petere de novo titulum: si tamen vitium sit occultum, & hoc postea per dispensationem tollatur, probabile est titulum validari, uti habet *Laym.*, sed hoc non debet cedere in cuiusquam præjudicium, de quo exempla dat *Leur.* q. 760.

§ 37 §. III. *I. Andr. Abb. Felin. Laym.* putant propositum cum defectu, quem sperat brevi cessaturum, v.g. cum irregularitate, defectu ætatis vel scientiae &c., posse aliquando salvâ conscientiâ retinere beneficium nec indigere revalidatione post remotum defectum, quia si observata sint ea, quæ de jure natura sunt necessaria, non censetur esse tantus rigor Constitutionum positivarum, ut velint actum esse ipso jure & facto nullum, quamdiu non rescinditur, sicut enim Cap. *Cum dilectus, de Consuet.*, Cap. 1. de Postu

postulat., Cap. scriptum, de El. Et., dicuntur ea esse irritanda, quæ ipso jure non subsistebant, Nav. Silv. §s, Sanch. de matr. l. 8. d. 7. n. 12. Hinc Diana in Comp. v. beneficium n. 18. dicit, qui non publicavit resignationem secundum Gregorianam, vel habuit beneficium non servata formâ à jure traditâ, vel per præsentationem patroni elapsò tempore, vel per collationem non habentis potestatem, vel habentis quidem, sed non potentis conferre propter excommunicationem vel aliam causam, potest in foro conscientiæ illud retinere, ita Sot. & alii sex: quæ saltem vera sunt, inquit Diana p. II. t. 5. R. 56., quando defectus est occultus, & ex dimissione beneficii vel petitione novæ provisionis magnum damnum statu vel famæ pateretur: & idein tenent Paris. de Confid. q. 14. n. 34. Branden q. 5. n. 13. Sanch. in Consil. l. 2. c. 1. d. 34. n. 14. aliisque doctissimus vir ab eo consultus, si nempe ex dimissione beneficii timeretur grave scandalum, quia alii aliquod grave malum de illo suspicarentur, eò quod nullus appareret color, cur beneficium illud dimittat: fatendum tamen est quandoque ita irritari actus jure positivo nullos, ut nequidem pro conscientia valeant unquam, ut si quis sit provisus in excommunicatione majore, per excommunicatum non toleratum, per simoniam, laborans infamia juris publicâ &c. Vide Leur. q. 761.

Circa præsentationem vel provisionem factam post tempus à jure concessum, videri possunt etiam dicta n. 310. & 568.

Q. 120. Quid possit fundator, hæres, patronus, Episcopus, Papa circa immutationem vel dispensationem in conditionibus foundationum. R.

§. I. Post perfectam & ab Episcopo admissam erectionem beneficii non potest fundator adjicere novas